

en Grund, der forekommer mig saa vægtig, at jeg har det Haab, at Fleertallet vil lade sig bevæge til at være ligesaa velvillig stemt for mit Endringsforslag som Mindretallet. Jeg skal forøvrigt endnu tilføje den Bemærkning, at skulde man have nogen Engstelse ved Forslaget, fordi Udstederen da ikke umiddelbart fik Kundskab om Flytningen, saa lod dette sig afhjælpe til 3die Behandling ved en Tilføielse om, at Udskrivningschefen, hvad der jo var en let Sag for ham, skulde, saasnart han havde modtaget den efter min Formening nødvendige Anmeldelse, meddele Udstederen Underretning om, at den fornødne Berigtigelse havde fundet Sted; dette med Hensyn til mit Endringsforslag under Nr. 11. — Hvad det af mig stillede Endringsforslag under Nr. 12 angaaer, da har den ærede Ordfører bemærket, at Udvalget tiltræder det, og jeg skal blot tilføje, at Grunden, hvorfor jeg har stillet Forslaget, som gaaer ud paa, at Værnepligtige, der fare med fremmede Nationers Skibe, skulle gjøre Anmeldelse saavel om deres Afreise som deres Tilbagekomst under en Bøde af 10 Rb., er, for at Udskrivningscheferne bestandig kunne være paa det Rene med, hvilket Mandskab man kan gjøre Regning paa, naar der blev Anvendelse for det, hvortil desuden kommer, at kun derved ville Udskrivningscheferne være istand til at føre Tilsyn med, da der ikke forekommer nogen saadan Undersøgelse ved Ud- og Afmonstring af vedkommende Bestyrer, at Mandskabet bliver behandlet paa behørig Maade med Hensyn til Befarenhedsgraden. — Mit Endringsforslag under Nr. 13 er ligeledes tiltraadt af Udvalget. Denne Endring har jeg foreslaaet for at forebygge, at man ikke skulde give Noget en saadan Betegnelse i en altfor ung Alder, saaledes, at han kom til at tjene under denne Betegnelse i en Alder, hvor han endnu ikke var tilstrækkelig fysisk udviklet til at kunne anvendes til den Tjeneste, der maatte fordres af ham. — Jeg har nu kortelig motiveret de af mig stillede Endringsforslag, men der er to af de Endringsforslag, som Udvalget har stillet, med Hensyn til hvilke jeg vil tillade mig den Bemærkning, at det, som det forekommer mig, helst maatte blive ved Regjeringens Udkaft. Det ene af disse er Endringsforslaget under

Nr. 123. Grunden til, at jeg har troet, at man hellere maatte blive ved Regjeringens Udkaft, er den, at Endringsforslaget, saaledes som Redactionen er, ikke giver nogen Regel for, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til de Søværnepligtige, der høre hjemme i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne og ikke henhøre under de nuværende Sølimesdistricter, som efter Udvalgets Redaction især haves for Die. — Det andet Endringsforslag, hvorved jeg vil tillade mig at gjøre en Bemærkning, er det, der er opført under Nr. 127. Der er nemlig foreslaaet, at istedetfor at Lovudkastet bestemmer, at de factiske Omstændigheder med Hensyn til de Paa-gjældendes huuslige Stilling skulle bedømmes, eftersom de befindes at være ved den første Session, der afholdes efter Lovens Kundgjørelse, har Udvalget foreslaaet, at de skulle bedømmes saaledes, som de ere ved Lovens Kundgjørelse. Jeg troer, at man vil lette Mandskabet for endeel Bøvær ved at holde sig til Udkaftet, idet man, naar de omhandlede Forhold skulde bedømmes, eftersom de ere ved Lovens Kundgjørelse istedetfor som efter Udkaftet, saaledes som de ere ved den første Session, efter Lovens Kundgjørelse, vilde være sat i den Nødvendighed ved Sessionen at affordre de Vedkommende Oplysninger om, til hvilken Tid Forandringerne vare foregaaede etc., medens man derimod, naar man holder sig til Udkaftet, er over en saadan Undersøgelse, som ganske vist vilde forarsage Mandskabet ikke ringe Uleilighed; for Bestyrelsen vil Udkaftets Bestemmelse ikke kunne medføre Ulemper.

Tscherning: Den eneste Gjenstand, som jeg vilde henlede Opmærksomheden paa, er den ærede Justitsministers Bemærkning om Flytningsbeviis. Jeg troer, at det, den ærede Justitsminister vil naae, kan naaes ad administrativt Veie og behøver ikke at komme ind i Loven, hvorimod det, som fra Udvalgets Side er sat i Loven, netop er det, der for Mandskabets Skyld bør være i Loven. Med Hensyn til Flytningen, da er den Noget, som er lovbundet og ikke beroer paa Administrationen eller Regjeringens Bestemmelser til Embedsmænd, den skal sikkert Manden, naar han har opfyldt sin Pligt, i den Henseende maa han være til-